

Jógvan Arge, sum her er avmyndaður á stórsigna Luzjniki Stadion í Moskva, hevur í eitt mannaminni verið fastur fúsur, tá fótbóltslandslið okkara hevur spælt

SAMRØÐA
Orð: Jákup Mørk
Myndir: Alvir Haraldsen

Síðani Føroyar av fyrstan sinni sluppu at blanda seg upp í altjóða fótbóltsheimin, hava ymsu fjølmenn larnir dúgliga viðgjørt, hvussu okkara menn hava staðið seg. Kappast hevur verið kring alt Europa móti alskyns londum, og sjálvandi hava kringstøurnar um dystin verið ymsar. Onkun tí á heimskendum leikvøllum so sum Crvena Zvezda í Beograd og C. Vanden Stock í Belgia, meðan staðarnavnin á øðrum tíðir hevur verið minni hugvekjandi. Eitt nú á Serevalle í San Marino ella á Ta' Qali Stadion á Malta.

Ein felagsnevnari hevur tó alla tíðina verið í hesum frásøgnum og vitjanum. Røddin hjá Jógvan Arge hevur hvørja ferð verið á staðnum, og umvegis fartelefon, satelitt ella onkra øðra tøkni hevur dysturin verið varpaður heim til Føroya Fólks.

Seinasta landsliðsfærin higartil gekk til Russlands, har okkara landslið skuldi takast við russisku bjørnina. Meðan landsliðsleikararnir dagin fyrri dystin sluppu at venja seg við undirlagið á heimsgitna Luzjniki Stadion, fingur vit okkum eitt prát við útvarpsmannin, hvørs rodd man vera kend av hvørjum mansbarni her á landi.

Triðings öld á landsliðnum

Hóast tað nú eru liðin 12 ár, síðani síðani fyrsta undankappingardystin í Landskrona, so hevur Jógvan verið við fótbóltslandsliðnum í nógv longri tíð enn so.

- Eg plagi at siga tað, at eg havi verið á landsliðnum

síðani 1967. Tá var eg fyrstur ferð uttanlands og varpað fótbóltslandsdyst út. Tað var ein dystur í Reykjavík millum føroyska landsliðið og íslenska B-landsliðið. Tann dystin haldi eg vit taptu 2-1, men vit vóru væl við í dystinum. Jón Sigurð Joensen úr Klaksvík skoraði føroyska málið ta ferðina, og eg haldi, at hann tá javnaði til 1-1.

- Síðani tá havi eg verið við til teir nógvu landsdystirnar, sum Føroyar hava spælt. Í 70'num var eg nakra ferðirnar í Íslandi, og eg havi onkun tíð verið í Hetlandi og Orkney oyggjunum. Í 80'num vóru ikki so nógvir landsdystir, men eg var so við til onkrar dystir tá eisini.

Einki er at taka seg aftur í, at møguleikin fyri landsdystum øktist munandi, tá Føroyar so eisini komu við í altjóða fótbóltsamgonguna, FIFA, og sjálvandi var kenda útvarpsrøddin eisini við, tá sjótul var settur á hetta.

- Eg var til tann fyrsta dystin á Akranesi, sum var tann fyrsti FIFA-dysturin. Eg haldi hetta var í august mánaði í 1988, og tað var hesin undarligi dysturin, tá Páll Guðlaugsson fekk íslendingarnir í off-side felluna 23 ferðir. Tað var sjálvandi spennandi at vera við til tann dystin, og tapið upp á 1-0 var eisini eitt óvæntað gott úrslit, og eg minnst eisini Páll siga, at íslendingarnir høvdu fingið ein ov lættan sigur.

Tiltronddar avbjóðingar

Eitt var FIFA limaskapur, og møguleiki at spæla altjóða góðkendar dystir, men veruliga kollyveltingin kom kortini ikki fyrr enn Føroyar í 1990 sluppu at taka lut í EM-undankappingini. Tá komu brádliga fleiri nýggj lond á mótsætukortini, og sjálvsagt var hetta eisini nakað, sum økti um spenningin við at fylgja landsliðnum.

- Ja, tá gjørdist hetta so til

Jógvan Arge, Moskva - Jógvan Arge, Sarajevo - Jógvan Arge, Landskrona - Jógvan Arge Belfast, Jógvan Arge, Landskrona - Jógvan Arge, Bukarest...

Drúgvasti leikarin á landsliðnum

Fótbóltslandslið okkara ferðast nú á altjóða pallinum á 12. ári. Hóast skiftandi leikarar og venjarar, so hevur tó alla tíðina verið ein felagsnevnari kring liðið. Líka mikið hvar á knøttinum fótbóltsdreingirnir hava ferðast, hevur røddin hjá Jógvan Arge verið við, soleiðis at eisini vit her heima hava hoyrt, hvussu leikur er farin

við Sjónvarpið, gjørdur vit eisini av at senda tveir frásøgumenn við til

dystirnar, tí vit hildu at tveir frásøgumenn betri megna at halda lív í eini reportasju,

enn tá talan bert er um ein mann. - Harumframt var eisini

lagdur dentur á, at tá vit vóru við landsliðnum og vitjaðu ymsu londini, so

skuldu sendingar gerast um hesi londini, og hetta var eisini ein sera stór og spenn-

andi avbjóðing. Tað er kanska tað, sum mann hevur fingið mest burtur úr á

hesum ferðum. Tað at mann hevur gjørt reportasjur um onnur samfelagsviðurskipti enn fótbólt.

Uttan um fótbóltin

Fyri føroysku lurtararnar

Tá fótbóltsleikararnir hvíla seg, verður farið til verka. Fyrst skulu tekstirnir til ymsu imsløgini skrivast, og tá hetta er lisið inn, skal tøkningurin syrgja fyri, at tilfari kemur heim. Her eru tað Jógvan Arge og Finnur Hansen, sum stríðast á hotell kamarinum í Moskva

hevur helst eisini verið galdandi, at allar hesar sendingar um ymsu londini hava verið fylgdar við nærum eins stórum áhuga, sum sjálvir landsdystirnir hava verið tað. Við mikrofonið í hondini hevur verið vitjað bæði eystureftir og suðureftir, og fyri frásøgumenninar hevur talan sjálvandi eisini verið um nógv ymsar og spennandi upplivingar.

- Spennandi hevur tað verið. Vit hava m.a. verið her í Moskva fyrr. Vit vóru í Rumenia eitt ári, og tað var sera, sera áhugavert. Eisini var tað sera spennandi á Kypros, har vit royndu at greiða frá, hvussu sundurbjót landið var, men tann størsta upplivingin av øllum hesum mundi helst vera í Belfast. Har gjørdur vit eina rúgvu av sendingum um sundurbjóttingina millum Írland og Norðurland, og tað var fantastiska spennandi. Eg veit ikki um tað var so nógvur ófriður, akkurát meðan vit vóru har, men har var ein ógligur spenningur. Nógvur herdeildir vóru at siggja á gøtunum, og mann fekk rættiliga varhugan av, hvussu friðarligt vit hava tað í Føroyum.

Landskrona var tað størsta

At taka saman um allar tær upplivingar, sum væl dæmdu frásøgumaðurin hevur verið fyri, er helst ov rúgvusmikið til at fevna um einari einstakari blaðgrein. Hetta hevði kanska hóska seg betri í onkrari av bókunum, sum Jógvan sjálvur skrivur.

Vit settu tí spurningin, um tað er nøkur einstøk uppliving, sum hann hevur hug at draga fram um hinar, at gongdin er ikki sørt ávirkar av øllum hesum, sigur Jógvan Arge at enda, og undirstrikar við hesum seinasta, at tað at fylgja fótbóltslandsliðnum snýr seg um so nógv annað enn bert spælið við rundu learkúluni.

- Tað er so púra klárt dysturin móti Eystruríki í Landskrona, sum var okkara fyrsti í EM-høpi. Tað er nokk tann, sum var tann størsta upplivingin. Eingin ivi um tað.

- Tað var ein fantastisk

løta, tá ið Torkil fór igjøgnum, og ikki minst tað, at verjan helt alla ta tíðina, sum var eftir av dystinum. Jens Martin lá flatur undir tvørstongini, og Mikkjal og Jóannes og teir vardu av øllum alvi. Jú, tað var heilt fantastiskt.

Eysturlendsk ávirkan

Eitt eru tær itróttarligu upplivingar, men sum Jógvan longu hevur verið inni á, so hava mentunarligu upplivingar eisini verið stórar. Tað at siggja, hvussu onnur samfeløg virka, er helst eisini nakað, sum ávirkar háttin, sum mann uppfatar sítt egna samfelag. Meðan landsliðið soleiðis hevur ferðast, eru múrararnir rapaðir eystanfyri, og Jógvan ásnannar eisini, at hetta líka sum hevur sett nakað av perspektiv í hansara uppfatan av samfelagnum. Ikki minst nú Føroyar eru í eini líknandi støðu, har tjóðskaparrørslan hevur fingið eina sanna endurreisn.

- Eg havi hildið alla tíðina, síðani tað byrjaði at renna saman millum eystur og vestur, at tað skuldi vera lógið, um hetta ikki eisini fekk ávirkan á hugsunarháttin í Føroyum. Vit leggja kanska ikki so grúðliga væl merki til tað, men eg ivist onga løtu í, at vit eru heilt nógv ávirkar av tí, sum hendi eystanfyri, og tí skifti, sum hevur verið her ímillum.

- Tann gongdin, sum er í tí føroyska samfelagnum í dag, er óivað partvist inspirerað av teimum hendinum, sum hevur verið í hesum londum og eisini øðrum londum eystanfyri. Hon er sjálvandi meira friðarlig her hjá okkum, men eg trúgvi, at gongdin er ikki sørt ávirkar av øllum hesum, sigur Jógvan Arge at enda, og undirstrikar við hesum seinasta, at tað at fylgja fótbóltslandsliðnum snýr seg um so nógv annað enn bert spælið við rundu learkúluni.